

TRIBUNO MILITAR

O tribuno militar, ou en latín *tribunus militus*, era un dos altos cargos do exército da Antiga Roma. Existiu durante varios séculos, dende a república ata o imperio, aínda que o seu papel foi cambiando co tempo. Durante o período republicano existían seis tribunos asinados a cada lexión, dábanelles a un deles a autoridade e ían rotando o mandato entre os seis. Na estrutura social estaban por debaixo do comandante principal da lexión pero por enriba dos centurións. Pertencían ao rango senatorial, eran elixidos polo Senado e para conseguir o posto primaba máis a posición aristocrática que a súa competencia. Ademais de pertencer a unha familia importante, os candidatos para o posto debían ter unha boa educación e ser elixidos polo emperador, o Senado ou os comandantes militares. As funcións do tribuno incluían:

- Colaboración co comandante da lexión na organización das operacións militares. Axudaba a planificar movementos do exército, organizar o campamento e transmitir as ordes aos distintos oficiais.
- Realizaban tarefas administrativas, como supervisar a disciplina das tropas, controlar listas de soldados e soldos, organizar a distribución de recursos e equipamento, supervisar os traballos no campamento militar.
- En determinadas situacións podían dirixir unidades no combate. Non obstante, a dirección directa das centurias estaba normalmente nas mans dos centurións, que eran oficiais profesionais con moita experiencia militar. Polo tanto, non tiñan imperium propio.
- O cargo de tribuno militar servía como unha primeira experiencia para formarse e iniciar unha carreira política.

Durante o Imperio romano existían dous tipos de tribunos militares:

- **Tribuno laticlavio (*tribunus laticlavius*):** procedía da elite política e ocupaba o segundo posto no mando da lexión, onde só podía haber un.
- **Tribunos angusticlavios (*tribuni angusticlavii*):** había cinco por lexión, procedían da orde equestre e tiñan tarefas máis organizativas.

Moitas figuras romanas importantes pasaron molo cargo de tribuno militar antes de ser famosos. Un exemplo é **Julius Caesar**, que serviu como tribuno militar na provincia romana de Asia no século I a.C. Alí participou en campañas militares adquirindo experiencia e reputación, fundamental para a súa carreira militar e política antes de converterse en ditador. Outro exemplo é **Marcus Antonius**, tamén iniciou a súa carreira militar en cargos semellantes antes de converterse nun dos principais líderes políticos.

QUAESTOR

Candela Rodríguez Simón

O quaestor era o maxistrado regular de menor rango da antiga Roma e a súa principal función era administrar o diñeiro do Estado, controlar o tesouro público e axudar a xenerais ou gobernadores. Os quaestores eran elixidos cada ano nas asembleas romanas, especialmente na Comitia Tributa, e o seu mandato duraba un ano. Ao principio había poucos quaestores, pero co paso do tempo o número foi aumentando para poder administrar mellor o crecente territorio romano.

Este cargo era normalmente o primeiro paso da carreira política romana, chamada *cursus honorum*. Unha vez rematado o seu ano como quaestor, un político podía aspirar a cargos máis altos como edil, pretor ou cónsul.

Ademais, para chegar a ser quaestor había que cumprir unha idade mínima e ter certo prestixio social, xa que moitos pertencían ás clases máis acomodadas de Roma. A pesar de ser o nivel máis baixo das grandes maxistraturas, este cargo era moi importante porque permitía entrar oficialmente na vida política romana.

Os quaestor da República Romana non tiñan *imperium*. O *imperium* era o poder supremo de mando militar e político, que permitía dirixir exércitos e exercer unha gran autoridade sobre os cidadáns. Este poder estaba reservado ás maxistraturas máis altas, como os cónsul e os pretor.

Os quaestores, pola súa parte, tiñan funcións principalmente financeiras. Moitas veces acompañaban a cónsules ou gobernadores de provincia para axudar na administración económica, pero sempre actuaban baixo a autoridade destes. Por iso, aínda que eran un cargo importante dentro da carreira política romana, non posuían poder de mando propio nin *imperium*.

Na República Romana, o cargo de quaestor era o primeiro paso do *cursus honorum*, polo que moitos políticos famosos comezaron a súa carreira ocupando este posto.

Un exemplo é **Marcus Tullius Cicero**, que foi quaestor en Sicilia no ano 75 a.C. e destacou pola súa boa administración. Tamén **Gaius Julius Caesar** ocupou este cargo no 69 a.C., servindo na provincia de Hispania e iniciando así a súa carreira política. Outro caso é **Marcus Porcius Cato**, coñecido pola súa honestidade e polo seu control rigoroso das finanzas públicas cando foi quaestor.

Estes exemplos mostran que, aínda que o cargo non era dos máis altos, foi un paso importante para moitos dos políticos máis coñecidos da historia romana.

Tribuno da plebe (Roma Antiga)

O tribuno da plebe era un cargo político importante da República romana. Creouse no século V a.C. para defender os intereses da plebe (a xente común) fronte aos patricios, que eran a clase aristocrática de Roma.

Cantos se elixían?

Ao principio elixíanse 2 tribunos da plebe, pero co tempo o número aumentou ata 10.

Por canto tempo se elixían?

O cargo duraba 1 ano. Despois dese tempo podían volver presentarse e ser elixidos outra vez.

Tiñan ou non imperium?

Os tribunos da plebe non tiñan imperium, que era o poder militar e executivo doutros maxistrados. Con todo, tiñan un poder moi importante: o dereito de veto, que lles permitía bloquear decisións do Senado ou doutros maxistrados se prexudicaban á plebe. Ademais, a súa persoa era considerada inviolable.

Persoas famosas no cargo

Algúns tribunos famosos foron Tiberio Graco e Cayo Graco, que intentaron facer reformas para axudar aos cidadáns máis pobres repartindo terras.

Edil da plebe (Roma antiga)

O edil da plebe era un cargo político da antiga Roma dentro do sistema coñecido como *cursus honorum*. Este cargo foi creado no ano 494 a.C. xunto co tribunado da plebe para defender os intereses dos plebeos fronte aos patricios.

1. Cantos se elixían?

Cada ano elixíanse 2 edís da plebe. Estes eran escollidos pola Asemblea da Plebe (*Concilium Plebis*) e só podían ocupar o cargo cidadáns plebeos.

2. Por canto tempo se elixían?

O cargo de edil da plebe duraba un ano. Ao rematar ese tempo, elixíanse novos edís. Formaba parte da carreira política dun romano que quería ascender a cargos máis importantes.

3. Tiñan ou non *imperium*?

Os edís da plebe non tiñan *imperium*. O *imperium* era o poder militar e político que tiñan cargos como os cónsules ou os pretores. Os edís tiñan funcións máis administrativas e de control da cidade.

4. Persoas famosas no cargo

Algúns políticos romanos coñecidos pasaron por este cargo dentro da súa carreira política. Por exemplo, Xulio César foi edil (*edil curul*) no ano 65 a.C., e utilizou o cargo para organizar xogos e espectáculos que lle deron moita popularidade entre o pobo.

Funcións principais dos edís da plebe

- Manter a orde nos mercados.
- Controlar o abastecemento de alimentos.
- Coidar dos edificios públicos e templos.
- Organizar xogos e festas públicas.
- Vixiar o cumprimento dalgúns leis.

O EDIL CURULE

O edil curul (aedilis curulis) era un dos cargos públicos da República romana. Este posto formaba parte do cursus honorum, é dicir, da carreira política que seguían moitos cidadáns romanos para alcanzar cargos máis altos dentro do Estado. Os edís curules encargábanse de diferentes tarefas relacionadas coa administración da cidade de Roma, especialmente asuntos urbanos, mercados e organización de espectáculos públicos.

Cantos se elixían?

Cada ano elixíanse dous edís curules. Este cargo existía xunto cos edís da plebe, que tamén eran dous. En total había catro edís, pero os curules tiñan máis prestixio e podían ser ocupados tanto por patricios como por plebeos. Co paso do tempo, o cargo fíxose máis accesible para diferentes grupos sociais dentro da República.

Por canto tempo se elixían?

Os edís curules eran elixidos por un período dun ano. Como ocorría con moitos outros cargos da República romana, o mandato era relativamente curto para evitar a acumulación excesiva de poder nunha soa persoa. Despois de exercer este cargo, moitos políticos continuaban a súa carreira aspirando a postos máis importantes, como a pretura ou o consulado.

Tiñan ou non imperium?

Os edís curules non tiñan imperium. O imperium era o poder supremo de mando civil e militar que posuían certos maxistrados romanos, como os cónsules e os pretores. Aínda que os edís curules non tiñan ese poder, si dispoñían de certa autoridade administrativa dentro da cidade. Por exemplo, podían supervisar os mercados, controlar os prezos e pesos das mercancías, manter a orde en espazos públicos e organizar xogos e festivais para o pobo.

Persoas famosas no cargo:

Varias figuras coñecidas da historia de Roma ocuparon o cargo de edil curul durante a súa carreira política. Un exemplo moi famoso é Xulio César, que foi edil curul no ano 65 a.C. Durante o seu mandato organizou grandes xogos e espectáculos para gañar popularidade entre o pobo romano, algo bastante común entre os políticos da época. Outros políticos tamén utilizaron este cargo para aumentar o seu prestixio e demostrar a súa capacidade administrativa antes de aspirar a postos máis altos dentro da República.

PROQUAESTOR:

1. Cantos se elixían?

Os procuestores non tiñan un número fixo nin se elixían nas eleccións. O cargo aparecía cando era necesario. Normalmente un antigo cuestor era designado como procuestor para continuar traballando nunha provincia ou nun exército, axudando ao gobernador ou ao xeneral. Por iso, podía haber máis ou menos segundo as necesidades da administración romana.

2. Por canto tempo se elixían?

En xeral, duraban aproximadamente un ano, aínda que non sempre era exacto. Moitas veces o procuestor seguía no posto despois de terminar o seu ano como cuestor, para continuar co traballo administrativo na provincia ou no exército. Ás veces permanecía máis tempo se o gobernador seguía no cargo.

3. Tiñan ou non *imperium*?

Non tiñan *imperium*. O *imperium* era o poder de mandar no exército e de gobernar, e pertencía a cargos superiores como os cónsules ou os pretores. O procuestor non podía tomar decisións militares importantes nin gobernar pola súa conta. Era un cargo subordinado, que se encargaba sobre todo de tarefas económicas e administrativas.

4. Persoas famosas no cargo

Non hai moitas persoas coñecidas especificamente por ser procuestores, porque normalmente era unha continuación do cargo de cuestor. Por exemplo:

- Marcus Tullius Cicero foi cuestor en Sicilia e destacou pola súa boa administración das finanzas da provincia.
- Gaius Julius Caesar tamén foi cuestor en Hispania ao comezo da súa carreira política.

O PRAETOR

Sabela Iglesias

Na República romana o cargo de praetor era unha das maxistraturas máis importantes do sistema político. Ao principio da historia da República, arredor do século IV a.C., elixíase un único praetor que tiña principalmente funcións xudiciais. A medida que Roma foi medrando e se converteu nun estado moito máis complexo, tamén aumentou o número de maxistrados. No ano 242 a.C. creouse un segundo praetor chamado praetor peregrinus, que se ocupaba dos conflitos nos que participaban estranxeiros ou persoas que non eran cidadáns romanos. O primeiro chamouse praetor urbanus, encargado dos xuízos entre cidadáns romanos dentro da cidade de Roma. Co paso do tempo, especialmente no final da República, o número de praetores chegou a aumentar ata seis, oito ou incluso máis, porque Roma necesitaba gobernadores e administradores para os seus territorios e provincias.

Os praetores eran elixidos nas asembleas de cidadáns romanos, coñecidas como comicios, e exercían o cargo durante un ano. Este período anual era habitual na maioría das maxistraturas romanas, xa que servía para evitar que unha mesma persoa acumulase demasiado poder durante moito tempo. Unha vez rematado o ano no cargo, moitos antigos praetores podían seguir exercendo autoridade como propraetores, especialmente nas provincias do Imperio romano. Alí gobernaban territorios, administraban xustiza e aseguraban a orde en nome de Roma.

Os praetores tiñan imperium. O imperium dun praetor era menor ca o dun cónsul, pero seguía sendo moi importante. Grazas a ese poder podían presidir tribunais, organizar procesos xudiciais, publicar edictos legais que guiaban as decisións dos xuíces e, en determinadas situacións, tamén podían dirixir exércitos ou gobernar territorios. O traballo dos praetores foi esencial para o desenvolvemento do dereito romano, que influíu moito nas leis europeas posteriores.

Moitos políticos e líderes importantes de Roma ocuparon o cargo de praetor como parte da súa carreira política, coñecida como cursus honorum. Un exemplo moi coñecido é Xulio César, que foi praetor no ano 62 a.C. antes de converterse nun dos líderes máis famosos da historia romana. Outro exemplo destacado é Cicerón, un dos oradores e pensadores máis importantes de Roma, que exerceu como praetor no ano 66 a.C. Estes cargos permitían aos políticos gañar experiencia administrativa e prestixio antes de aspirar a cargos máis altos como o de cónsul.

PROPRÆTOR

O proprætor era unha maxistratura da República romana relacionada co goberno das provincias. O seu nome significa "no lugar do pretor", porque normalmente era un antigo pretor ao que se lle prorrogaba o poder (prorogatio) unha vez rematado o seu ano de mandato en Roma. Non era, polo tanto, un cargo novo independente, senón unha continuación do poder que xa exercera.

Non existía un número fixo de proprætores, xa que dependía do número de provincias que Roma tivese que administrar cada ano. A medida que o territorio romano se expandía, aumentaba tamén o número de maxistrados enviados ás provincias. O Senado decidía que antigos pretores recibirían unha provincia para gobernar.

A duración habitual do cargo era dun ano, aínda que podía prolongarse se a situación política ou militar o requiría. Os proprætores tiñan imperium, é dicir, autoridade civil e militar dentro da súa provincia. Podían mandar tropas, administrar xustiza, recadar impostos e gobernar en nome de Roma. Con todo, o seu imperium era inferior ao dun cónsul ou dun procónsul.

Entre os personaxes destacados que ocuparon este cargo está Cicerón, que gobernou Cilicia no 51 a.C., e tamén Xulio César, que exerceu poder provincial con imperium prorrogado. En definitiva, o proprætor foi unha figura fundamental para manter o control e a administración das provincias durante a expansión de Roma.

Cónsul

El cónsul era el cargo más alto del *cursus honorum* en la República romana. Era una magistratura muy importante porque tenía el poder máximo civil y militar.

Elección

Cada año se elegían 2 cónsules.

Los elegía la asamblea del pueblo romano llamada Comitia Centuriata.

Duración del cargo

El cargo duraba 1 año.

Esto se hacía para evitar que una sola persona tuviera demasiado poder durante mucho tiempo.

Poder

Los cónsules tenían imperium, que era el poder supremo para:

- Dirigir el ejército romano
- Gobernar el Estado
- Convocar al Senado
- Convocar las asambleas del pueblo
- Proponer leyes

Por eso en el esquema aparece en morado: tenía funciones militares y civiles.

Lictores

Cada cónsul tenía 12 lictores (los guardaespaldas oficiales).

Los lictores llevaban los fasces, que simbolizaban la autoridad del magistrado.

Funciones principales

Los cónsules:

- Dirigían las guerras y comandaban los ejércitos.
- Presidían el Roman Senate.
- Aplicaban y hacían cumplir las leyes.
- Administraban el gobierno de la Roman Republic.

Después del consulado

Cuando terminaban el cargo, normalmente se convertían en procónsules, gobernando provincias romanas.

Cursus Honorum: Magister Equitum

Este cargo é un dos máis clave da República Tardía, nombraban a unha soa persoa que mantíñase no cargo por uns 6 meses aproximadamente e que facía como unha figura de apoio directo con autoridade militar e administrativa do dictador.

Aínda que a tradución literal sexa maestro da cabalería, o cargo concentraba máis responsabilidades como que representaba ao dictador na cidade e no campo, exercendo imperium executando sus órdenes sen posibilidade do veto.

O cargo víuse obsoleto tras a ditadura e só foi reflexado en cargos posteriores no imperio, como o Magister Equitum et Peditum, que exercía un rol similar.

Un das persoas máis recordadas deste cargo é sin duda Marco Antonio, un político e orador que ocupou os cargos de consul e censor ao longo da súa vida. Este loitou contra os piratas no Mediterráneo oriental e estableceu unha base para a nova provincia de roma, Cilicia, territorio xusto debaixo de Turquía.

El levou unha vida normal para a época, pero na guerra civil púxose do la dos inimigos de Cayo Mario, que anteriormente o había defendido, e ocupou Roma neste período, aínda que foi vítima máis tarde da masacre que levou a guerra civi

Proconsul. Trabajo Latín. Patricia Vila Pereira. 1 Bach B.

El Procónsul era un cargo muy importante dentro del Cursus honorum, que era la carrera política que seguían los ciudadanos romanos que querían llegar a los cargos más altos del Estado. Normalmente el procónsul era un antiguo al que se le prolongaba su poder para gobernar una provincia fuera de la ciudad de Roma.

Cada año podían nombrarse varios procónsules, ya que dependía del número de provincias que necesitaban administración o defensa. Cuando terminaban su año como cónsules en Roma, algunos podían seguir ejerciendo su autoridad en una provincia gracias a una prórroga de su poder llamada prorogatio imperii. Esta decisión solía tomarla el Senado romano, que también asignaba a cada procónsul la provincia que debía gobernar.

El tiempo normal en el cargo era de un año, aunque en algunas ocasiones podía durar más si había guerras o problemas en la provincia. En esas situaciones el Senado permitía que el procónsul continuara gobernando hasta que la situación estuviera controlada. Esto era bastante común en provincias fronterizas donde Roma tenía conflictos militares.

Los procónsules tenían imperium, que era el poder de mando militar y político. Gracias a este poder podían dirigir ejércitos, mantener el orden, administrar justicia y tomar decisiones importantes en la provincia que gobernaban. El imperium era una autoridad muy grande, porque permitía actuar en nombre del Estado romano lejos de Roma.

A lo largo de la historia romana hubo procónsules muy conocidos. Uno de los más famosos fue Julius Caesar, que fue procónsul en la Galia y dirigió importantes campañas militares durante las guerras de las Galias, ampliando el territorio romano. También destacó Pompey the Great, un gran general romano que recibió poderes muy amplios en varias provincias. Otro ejemplo fue Cicero, famoso orador y político romano que gobernó la provincia de Cilicia.

En conclusión, el procónsul fue una figura fundamental para la administración y el control de las provincias romanas. Gracias a este cargo, Roma podía mantener su autoridad en territorios lejanos, dirigir ejércitos y garantizar el funcionamiento del Estado fuera de la ciudad. Por eso el procónsul fue una pieza clave en la organización política y militar de Roma.

Dictator

Cantos se elixían?

Só se elixía a unha persoa. Pretendíase que a concentración do poder nunha soa persoa se traduxera nunha xestión máis eficaz da situación de emerxencia que a requería. Ademais, trátase da única maxistratura non electiva, pois derivaba seu poder dunha investidura directa feita polos cónsules, tras consultar có Senado; ou polos pretores, coa colaboración dos comicios, en ausencia dos cónsules.

Actuaba asistido por un xefe de cabalería (*magister equitum*), dada a amplitude dos seus poderes militares que facían do maxistrado un comandante en xefe das lexións romanas.

Por canto tempo se elixían?

Normalmente cada 6 meses. Como outros maxistrados romanos, o dictator tiña dereito a mostrar os distintivos públicos do seu poder, como o uso da *cadeira curul*, a *toga praetexta*, e a ser protexido por vintecatros lictores.

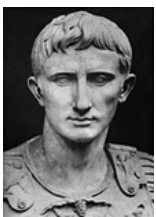

Cadeira curul

Tiñan ou non imperium?

Si, tiñan o dereito de vida e morte sobre as persoas e supremo poder militar.

Dictadores máis importantes:

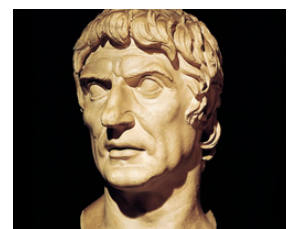

Lucio Quincio Cincinato
(519 a. C.-430 a. C)

Julio César (100-44 a. C)

Lucio Cornelio Sila
(138 a. C.-78 a. C.)

Quinto Fabio Máximo
(280-203 a.C)

Interrex

- **Introdución**

Interrex, traducido ao Galego, rei entre medias, era unha maxistratura extraordinaria dá Antiga Roma. Aínda que o Cursus Honorum a define coma carreira política. Era un mecanismo de emerxencia que se activaba cando o sistema colapsaba pola falta de maxistrados superiores. Este cargo non tiña idade mínima nin máxima.

- **Cantos se elixían?**

Non había un número fixo para cada crise senón que se nomeaba un tras outro. Pero o máis común era escoller un só a vez e íbase cambiando cada certo tempo. A súa rotación era moi sinxela xa que se despois de cinco días non se elixían consules, ou interrex que estaba agora non poder tiña que nomear ao seguinte. Un exemplo foi non ano 326a.C, se nomearon a quince persoas consecutivas antes de poder elixir aos consules.

- **Duración do cargo**

Este cargo é un dos máis breves da historia Romana. Este cargo duraba exactamente cinco días, cada persoa que estaba nomeada a ser interrex só podía exercer o poder durante cinco días. Isto se facía para que a persoa que gobernaba non lle collera demasiado agarimo a este posto, xa que podía exercer o mesmo poder que un consul pero sen ser nomeado.

A primeira persoa elixida non podía convocar eleccións. A súa única tarefa era elixir ao próximo Interrex. Se facía así para que ningunha persoa puidese controlar quen ía gañar dende o primeiro ou seguinte interrex xa que podía organizar seleccións.

- **Tiñan Imperio?**

Si o tiñan.

Xa que como ao ser vos substitutos dous reis ou consules, ou interrex recibia ou mando supremo. Tingan dereito a levar fasces, ou numero non e seguro pero dise que eran doze , coma vos dous consules.

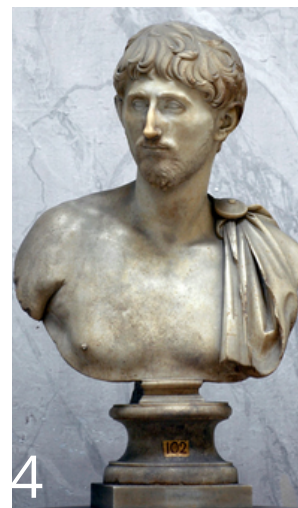
Ou interrex e ou seu imperio lle outorgaba a facultade de convocar ao Senado e tamen podia presidir as asambeas para as elecións de novos maxistrados.

Os interrex só podían ser patricios, os plebeios aínda que foron senadores estabanlles prohibido ser interreges.

- **Persoas famosas no cargo**

Ao pasar dos siglos moitos interrex asumiron o poder, por exemplo:

1. **Espurio Lucrecio Tricipitino**, no 509 a.C foi considerado o primeiro interrex da Republica. Foi quen presidiuas elecións dos primeiros consules tras a explusión de Terquinio o Soberbio.
2. **Marco Furio Camilo**, no siglo VI a.C, foi o gran ditador e salvador de Roma tras o saqueo Galo. Foi nomeado interrex varias veces para estabilizar o Estado.
3. **Lucio Valerio Flaco**, no 82 a.C, foi clave no final da historia da Republica. Foi quen impulsou a lei que nombrou a Sila ditador cos poderes constituintes, e tranformou este cargo nunha ferramenta partidista.
4. **Marco Emilio Lépidio**, no 52 a.C actuou tras o caos da morte de Cladio e facilitou que Pompeyo Magno fora elexido consul.

CURSUS HONORUM: CENSOR

Que era o censor?

O censor era un dos maxistrados máis importantes da antiga República Romana. Aínda que era un cargo moi prestixioso, non formaba parte obrigatoria do cursus honorum, que era a carreira política que seguían os maxistrados romanos. Normalmente só podían converterse en censores os políticos que xa ocuparan o cargo de cónsul.

Como e cando elixíanse:

Os censores elixíanse nos comicios centuriados, unha das asambleas do pobo romano. Elixíanse os censores ao mesmo tempo e debían traballar xuntos. A elección tiña lugar cada cinco anos, xa que o censo de cidadáns realizábase aproximadamente con esa periodicidade.

Tempo no cargo:

Aínda que elixíanse cada cinco anos, os censores non permanecían todo ese tempo no cargo. Normalmente exercían as súas funcións durante uns 18 meses. Despois terminaban o seu mandato, pero o seguinte censo non se realizaba ata cinco anos máis tarde.

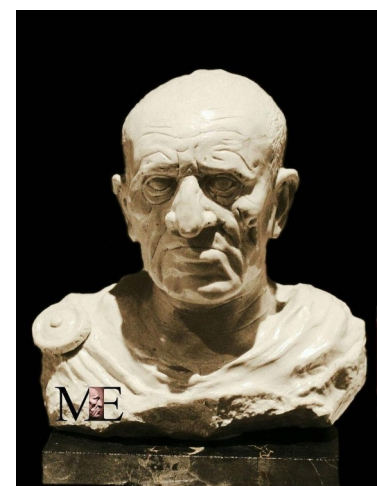
Funcións principais:

A función principal do censor era realizar o censo dos cidadáns romanos, onde rexistrábanse as súas propiedades, riqueza e situación familiar. Grazas a este rexistro organizábanse as clases sociais e militares.

Ademais, os censores tiñan unha función moral chamada regimen morum: podían vixiar o comportamento público dos cidadáns e castigar condutas consideradas inmoriais. Tamén supervisaban algúns contratos públicos e obras do Estado.

Personaxe famoso:

Un dos censores máis coñecidos foi Catón el Viejo, elixido no ano 184 a.C. Foi famoso pola súa defensa das tradicións romanas e por intentar manter unha moral pública moi estrita entre os cidadáns.

Princeps Senatus

Andrea Vázquez Soto 1º Bach B

Cuantos se elegían?

O cargo de princeps senatus non era un posto elixido entre varias persoas; era un único posto. Só había un princeps senatus á vez.

Era a persoa considerada a máis importante ou con maior autoridade dentro do Senado nese momento.

Por canto tempo se elixían?

O *princeps senatus* non era elixido por un período fixo, senón que ocupaba o cargo de por vida; é dicir, non podía ser reelixido a menos que morrese ou fose expulsado do Senado por unha razón moi grave. Era un cargo de gran prestixio e autoridade na antiga Roma.

Tiñan ou non imperium?

Dado que era un cargo honorífico dentro do Senado e non confería imperium, ese poder pertencía aos maxistrados e xenerais. A persoa que ocupaba o cargo só podía ter imperium se o recibira por un cargo anterior.

Persoas famosas no cargo:

- Escipión Africano: O xeneral que derrotou a Aníbal. Foi princeps senatus despois das súas vitorias.
- Catón o Vello: Coñecido polo seu rigor moral e a súa famosa frase "Carthago delenda est" (Cartago debe ser destruída).
- Xulio César: Aínda que o seu poder se volveu absoluto, tamén ostentou este título.
- Augusto: O primeiro emperador romano, que consolidou o seu poder e conservou este título.

Escipión Africano:

Catón o vello:

Xulio César:

Augusto:

Pontifex Maximus

O Pontifex Maximus é a maior representación da Igrexa. Traducido literalmente “máximo constructor de pontes” xa que era o encargado de manter unha “ponte” entre os humanos e os deuses.

Na tardorrepública converteuse nun obxectivo codiciado polos políticos debido ao poder que ostentaba xa que sen él os humans perdían a guía dos deuses.

Só se escoxía un ata que o que ostentaba o cargo perecía

O cargo é vitalicio, isto quere dicir que unha vez que eres nombrado Pontifex Maximus levarás ese título ata que morras.

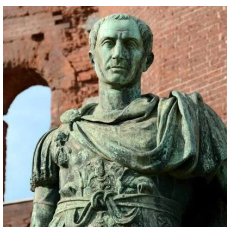
O Pontifex Maximus non tiña *imperium* xa que iso consistía no poder para mover exércitos e exercer autoridade política e militar. E o Pontifex Maximus é un cargo meramente relixioso que logo complementouse co poder político.

Persoas famosas no cargo:

Numa pompilio: segundo rei de roma

Xulio César

Augusto: primeiro emperador romano

